



ה"ט 48965/08/21 - פלונית נגד פלוני

בית משפט לענייני משפחה באילת

ה"ט 48965-08-21 פלונית ואח' נ' פלוני

לפני	כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מבקשת	פלונית
נגד	
משיבים	פלוני
	באמצעות ב"כ עו"ד ספיר בן אליהו

החלטה

1. עניינה של החלטה זו היא בבקשת אם למתן צו הגנה כנגד אב, צו אשר ימנע מהאב להטרידה וכן ימנע מהאב לפגוש בבנם של הצדדים קטין כבן 11 שנים (להלן-**הבן**).

בשל אופי ההליך ומורכבותו שכן היעדרות לבקשה משמעותה מניעת קשר בין האב לבן מצאתי להביא בהרחבה, אולי יתרה ביחס להליך כזה של צו הגנה, את הרקע והדברים העולים מהחומר שלפני. יודגש שוב: בשל המשמעות והתוצאה הקשה של הענות לצו ההגנה במישור יחסי האב-בן ללא בדיקה מעמיקה של מערכת יחסים זו החורגת לכאורה מעצם הדיון בבקשה, הימנעות מכניסה לעובי הקורה אף מעבר לצו ההגנה כפשוטו הייתה חוטאת לטובת הצדדים והבן.

הבקשה:

2. בבקשתה שהוגשה ביום 22/8/21 עתרה האם לצו וטענה שהבן "מתלונן על צעקות איומים והפחדות מצד האב מתלונן שזרק אותו מהרכב בשעת נסיעה וגרם לו לחכות בחוץ עד שאסף אותו שוב איים עליו שאם יספר על מה שקרה יפגע בו ובאם הילד טוען שהוא מפחד מהאב ולא מעוניין לראות אותו הוא גורם לו להגיד דברים שאינם מתכוון אליהם רק מהפחד שהאב משרה עליו בעבר טופלנו ברווחה במרכז הורים וילדים והאב הורחק מספר פעמים מבנו וראה אותו תחת פיקוח"

האם הביעה חשש ש"האב יפגע בנו פיזית"



ובהמשך:

"הילד מאוד מאוד מפוחד ולא מוכן לראות את אביו. האב הגיע מספר פעמים לביתנו ודפק בדלת הילד ננעל בשירותים וסרב לצאת הוא אומר דברים קשים מאוד על האב, פניתי לאב לבקש שיתוף פעולה לפנות שוב לטיפול ברווחה האב מסרב ושולח הודעות מאיימות אלי ואל בנו לאור העבר המורכב שלו אני מנסה למנוע הסלמה וכל בקשתי כרגע היא להרחיק את האב מהילד וממני עד שיסכים ללכת לטיפול משותף ברווחה לטובתו של הילד.

בעבר האב תקף את הילד וחנק אותו באמבטיה הוא הורחק מהילד וטופלנו ברווחה כמו כן

האב תקף אותי לא פעם ואיים עלי והורחק ממני מספר פעמים.

האב סובל ממניה דפרסיה ממצבי רוח קשים אלימים מילולית

אבקש בכל לשון של בקשה את עזרת בית המשפט להפנות אותנו שוב למרכז הורים וילדים ברווחה".

דיון מיום 22/8/21 - דיון ראשון:

3. ביום 22/8/21 נדונה הבקשה על ידי שופט תורן וזה נתן צו הגנה במעמד צד אחד וקבע דיון במעמד הצדדים ליום 29/8/21. גם דיון זה נדון לפני שופט תורן.

תסקיר ראשון של שירותי הרווחה:

4. בין לבין ביום 27/8/21 הוגש לתיק תסקיר של האגף לשירותים של עיריית אילת ומתוכו יובאו מספר דברים:

"האב סירב לפגוש אותנו, היה מאוד עצבני כלפינו בטלפון, כעס וטען שאנחנו נגדו, לאורך השנים צידדנו באם, ביקש לפגוש את המנהלת, משנקבעה הפגישה יום לאחר מועד הדיון ביטל את הפגישה, האב דיבר בהתלהמות, בעוינות, באופן מאוד לא נעים, איים עלינו אבל ידע לומר שיפעל נגדנו באמצעות בית המשפט ובאמצעים כשרים בלבד. עוד הוסיף שהאם היא שמסיתה את בנו נגדו, הכין לו בית וחדר, רוצה שהבן יתייצב מולו ויאמר לו שלא רוצה לראות אותו. האב מסרב למעורבותנו או לכל מעורבות של אגף הרווחה. ... טען שרוצה כי בנו יתייצב מולו בשיחה אישית וללא נוכחות אנשים אחרים ויאמר לו את רצונו. ...

אנו מבקשים להדגיש כי התסקיר נערך בשיתוף ובהתייעצות מלאה של מרכזת תחום חוק הנוער



שהייתה מעורבת בעבר, ביחד עמנו, בטיפול בבני המשפחה. ... התנהגותו של האב הולכת ומסלימה, יותר תוקפנית, מתלהמת, האב מסרב להירגע. אותן התפרצויות של האב אירעו בעבר מס' פעמים בהם נדרשנו למעורבות. לצערנו נראה כי היינו במצבים הללו בעבר אך לא הגיע למצב קיצון בו הילד מסרב לראות את אביו ועומד על עמדתו. ... כעת הילד מסרב לפגוש באביו. אין לנו ספק שהאב אוהב את הילד והילד אותו, אך על האב להבין שהתנהגותו מרחיקה את הילד ממנו, פוגעת בנפשו הרכה של הילד ואף גורמת לו להירתע ולפחד ממנו - בעת בה האב, כועס, מתלהם פועל בכוחניות ומקלל את האם בנוכחות הבן כמו גם צורח עליו, שואל אותו שאלות שמעמידות אותו במצב לא נעים, אנו מניחים כשם שלנו לא היה נעים לשמוע את הצעקות וההתלהמות של האב טלפונית, כמו גם לאם, על אחת כמה וכמה לבנו. אין צורך באלימות פיזית, כדי ליצור אווירה של פחד, חשש ומורא. ... לא התרשמנו מאם המונעת קשר בין האב לבנו ולא התרשמנו מרצונה לפגוע בקשר בין האב לבן. נהפוך הוא, היא רוצה בקשר ומכבדת את הקשר, רק מעוניינת שלילד יהיה "טוב" במסגרת שהייתו עם האב. להערכתנו האם ניסתה להכיל לאורך השנים את מצבי הרוח המשתנים של האב לעיתים בגבולות גמישים ולעיתים בגבולות נוקשים יותר. בשנים האחרונות היה הגבול גמיש יותר מתוך רצון לכבד את הקשר אך כאשר שמעה מפיו של הילד את האלימות והפחד והמצוקה שהוא נתון בה כשהוא בקשר עם האב, היא פנתה בבקשת עזרה לכבוד בית המשפט כדי לנסות ולהגן על נפשו של בנה ולסייע לו במצוקתו. ... אנו תקווה כי האב ישכיל לשתף פעולה עמנו על מנת לא להעמיק את הקרע בינו לבין הבן. כל רצונו של הבן ע. הוא לגדול בשקט, רגיעה ושלווה כשהוא נא (כך במקור-מ.ל) בין הוריו בחופשיות, ללא מורא או חשש ממי מהם. ..."

בשים לב להסדרי שהייה של הבן עם האב נכתב "...יחד עם זאת לבן אמירה מאוד ברורה בנוגע לקשר שלו עם אביו, מכיוון שאנו חוששים לניתוק הקשר לחלוטין אנו ממליצים על מסגרת מרכז הקשר."

דיון מיום 29/8/21 - דיון שני:

5. הדיון ביום 29/8/21 התקיים, כאמור, לפני שופט תורן נוסף. הצדדים שבו והעלו את טענותיהם. בשל אופיו של ההליך, צו הגנה סבר השופט, בדיון, שהואיל ומדובר בתיק משפחה ולאחר עיון בדוח סודי שהובא לעיונו ש "...ההליך של צו הגנה אינו ההליך הראוי לצורך בירור המחלוקת בין הצדדים ...יש מקום לדיון מסור לפני בית המשפט שקבע את הסדרי הראיה בתמ"ש 52005-06-16 וכן תיקים אחרים שנקשרו לתיק זה".

בתום הדיון ניתנה החלטה על הארכת הצו מיום 22/8/21 עד החלטה אחרת תוך שהתיק הועבר לעיוני כשופט המשפחה ונקבע לדיון לפני ליום 2/9/21. עוד הוחלט על התייצבותה של העו"ס לסדרי דין.

דיון מיום 2/9/21 - דיון השלישי:

6. ביום 2/9/21 התקיים לפניי דיון נוסף. בדיון טענו הצדדים כדלקמן:



האם טענה "חשוב להבהיר לבית המשפט שאני חושבת שלילד המשותף חשוב מאד שיהיה קשר טוב גם עם האמא והאבא. 8.5 שנים מאז שנפרדנו יש עליות וירידות בקשר, אנו לא פעם ראשונה נמצאים פה, יש למשיב נטיות להתפרץ ולהאשים האשמות, הוא פוגע בילד והילד מביע התנגדות לראות את המשיב. כל פעם אנו עוברים טלטלה מחדש. זה בלתי נסבל.

כרגע הילד במצב מאד רגשי קשה ונפשי. הילד מסרב לראות את אבא שלו, לשכנע את הילד לראות את האבא תחת פיקוח אני לא יודעת איך נעשה את זה. הילד פגוע ומפחד. אני עובדת במשרה מלאה וכשאני חוזרת הביתה הבית סגור ונעול עם כל התריסים, הילד מפחד לצאת מהבית. אתמול הילד כל הזמן בחששות שלא יעמידו אותי לדין בבית המשפט. הרווחה אמרו שלא יכולים לקבל אותי עד שאני לא אפנה לבית המשפט. יש לי הודעות מוקלטות נוראיות שהוא שלח לי וילד. הגעתי לבית המשפט ולא הלכתי למשטרה כי חשוב לי הקשר של האב עם הבן שלו. פעם אחרונה שהיינו ברווחה הוא ראה את הילד במרכז ההורים. 4 שנים היה שקט.

פניתי לרווחה, באתי לבית המשפט והוצאתי צו הרחקה ואני רוצה להמשיך את צו ההרחקה ממני ומהילד עד שהמשיב ישתף פעולה עם הרווחה. הילד דיבר בצורה ברורה איך הוא מרגיש, אני הקלטתי זאת.

אני פניתי למשטרה כי מה שהילד אמר אלו דברים קשים של התעללות קשה שהוא סובל כבר חודשיים. אני פה בשם הילד בלבד, לא משנה שאני עוברת הכל. ... בגלל שהמשיב מסרב לשתף פעולה ובגלל שהילד נמצא בפחדים ויש לי הקלטה שהמשיב מאיים שייקח את הילד ויחטוף אותו. הילד לא עושה דרמה, הוא בן 11, הוא יודע להביע את עצמו, יש לו עולם עשיר. אני אגן עליו. הילד הולך לבית הספר ואני לא רגועה. המשיב מסרב לשתף פעולה עם הרווחה.

הילד לא רוצה לראות את המשיב, הוא לא רוצה לראות את המשיב במרכז הקשר.

מנגד טען האב:

"אני טוען לפני כן וגם עכשיו שהכל שקרים. העורכת דין שלי לא נמצאת בארץ, היא בחו"ל, מיכל זמרן.

אני ביקשתי לראות מסמכים שהוגשו בתיק ולא ראיתי. ביקשתי מהרווחה לקבל סיכום של מרכז הורים וילדים וגב' סימה מסרבת לתת לי את הסיכום הזה. התקשרתי למרכז הורים וילדים ואומרים לי וזה מוקלט, שגב' סימה החליטה שאני יכול לקבל את החומר ולא קיבלתי. אני רוצה לקבל את כל החומר אלא אם יש משהו סודי ביותר. אני רוצה לדעת מה נכתב במסמכים.

חסרים לי שני עמודים של הפרוטוקול הקודם. חסרים לי הרבה מסמכים.

עמוד 4



חשבתי שכאסטרטגיה זה מאד לא טוב לבן שלי, אני לא רוצה להגיע לרווחה. אני בוחר שלא להילחם. אני רוצה להתייעץ עם העורכת דין שלי, הסתמסתי איתה והיא עדיין בחופשה בחו"ל.

זו הגישה שלי ואמרתי זאת לגב' XXX אבל אני רוצה להוסיף כמה פרטים עובדתיים.

לגבי הרווחה, חוויתי חוויות אינפואמות וגם הילד שלי מהטיפול של הרווחה. אני לא חושב שהרווחה באילת, לפחות גב' סימה שחר ואמרתי לה בפנים, אני חושב שהיא לא טובה. יש לגב' XXX בעיות נפשיות מאד חמורות וזה נמצא בתסקיר.

בעניין של הדרך שבה הרווחה מביעים את העמדות שלהם אני רואה פה מגמתיות וקשה להתעלם מזה, לרבות דיסאינפורמציה. ...

מעניין מאד כל המקרה הזה כי שבת שראיתי את הילד פעם אחרונה הכל היה בסדר, למחרת עוד פעם לבבות וטקסטים שהוא עסוק ולכן לא יכול לבוא. באתי לבקר את הילד בבית והוא יצא החוצה ואמר לי שאמא לא רוצה שאני אכנס, ישבנו חצי שעה בחום ומאז הרגשתי שמהו משתנה בגישה.

אמרתי ל-XXX שאם ירצה לראות אותי, תראה אותי, תרגיש בנוח, אמרתי לו שאני לא מעונין לערב את המשטרה והרווחה.

אני טוען ש-XXX לא מציגה את האמת ומסלפת אותה. היא אומרת שהבית מסודר, אני הייתי הרבה מאד פעמים בבית, הבית חשוך, הילד רוב הלילה משחק על המחשב, ביום הם ישנים.

אני אציג עוד הרבה מאד שקרים של המבקשת מהפרוטוקול.

אני אבקש לראות מסמכים, לרבות חוות הדעת של מרכז הורים וילדים. "

העו"ס לסדרי דין הגב' סימה שחר הוסיפה:

"אנו מכירים את המשפחה הרבה שנים. יש עליות וירידות. נכתבו לא מעט תסקירים בעניינם. אנו לא נגד, להיפך, המשיב עשה טיפול בשנת 2018, כנראה עכשיו התקופה פחות טובה. אני דיברתי עם הילד, ההתרשמות שלנו לאורך כל השנים זה לא המבקשת שמונעת את הקשר, להיפך, זה לא ילד שלא אוהב את אבא או לא רוצה, כנראה בתקופה האחרונה חווה דברים קשים עם האבא. הילד עכשיו לא רוצה לראות את האבא. אנו רוצים לבדוק איך אפשר לסייע בקטע הזה. כרגע הילד מסרב בתוקף לראות את האבא והוא סיפר ולתחושתו הוא היה מאד אותנטי. אנו פה כדי לעזור. המינימום שהמשיב לא יעלם. כרגע המצב של הילד רגשית לא פשוט. אנו רוצים קשר עם המשיב. אנו כאן כדי לסייע.



בשלב הזה אין דרך אחרת שהמשיב יראה את הילד במרכז הקשר.

על דבריה השיב האב: "אני מסרב לראות את הילד במרכז הקשר. אתם עושים טעות. זה חוסר מקצועיות. אני למדתי פסיכו-תרפיה ויש לי קצת רקע בטיפול."

בתום הדיון הוריתי:

"לאחר ששמעתי את הצדדים ובשים לב לעובדה שהמשיב טוען שהוא מיוצג על ידי עו"ד זמרן שאיננה בארץ והוא רוצה להיוועץ בה, ובשים לב לטענות ששמעתי, אני קובע כדלקמן:

הצו שניתן על ידי כב' השופט אדלמן והוארך על ידי כב' השופט פורר מוארך בזאת עד למועד שייקבע לדיון בהתייצבות עו"ד מיכל זמרן.

קובע לדיון ליום 29.09.2021 בשעה 13:30.

אחר ששמעתי את הטענות דומני שיש למנות אפוטרופוס לדיון לקטין.

תואיל המזכירות להעביר החלטתי זו ללשכה לסיוע משפטי על מנת שתמנה לקטין אפוטרופוס לדיון.

שימת לב הלשכה שהדיון נקבע ליום 29.09.2021 ומבוקש שהמינוי יהיה עד לאותו מועד על מנת שאפוטרופוס יוכל/תוכל להשתתף בדיון."

7. כאפוטרופוס לדיון מונה עו"ד סלימאן עלזיאדדנה.

דיון מיום 29/9/21 - דיון רביעי:

8. ביום 29/9/21 התקיים לפני דיון במעמד הצדדים. בדיון טען האב שלא הצליח להגיע לדיון עם עורכת דין וביקש "דחיה בת שבוע" שכן "כל הדבר נפל עלי מאד בהפתעה, לא הייתי מוכן, היו חגים באמצע... אני מקווה שיהיה לי עו"ד עד הדיון הנדחה"

עוד טען האב: "מרכז קשר מפחיד אותי, מה אני אעשה שיש לי גם דעה, יש לי דעה.

אני מעדיף לשתוק. אני חוויתי חוויות שם מאוד קשות וגם XXX על פי דבריו. אף פעם לא אמרתי משהו שקורה אצל XXX מילה לא אמרתי לאף אחד. ... יהיו פה הוצאות אסטרטגיות, חלק מהעניין



זה היכולת שלי לגייס עו"ד שאני חושב שיכול לייצג נאמנה את המקרה הזה, אבל למרות שהצהרתי שאני רוצה עו"ד אני רוצה לציין שיש פה גם שיקולים כלכליים שאני צריך לקחת בחשבון, כבר שמעתי מספרים של עשרות אלפי שקלים וצריך למצוא פתרונות שיהיו גם לטובת נפשו של הילד וגם בשבילי."

האם חזרה על טיעוניה כפי שהועלו על ידה והדגישה את מצבו הרגשי הקשה של הבן XXX וטענה "הוא זקוק לעזרה טיפולית, אני מעוניינת לקחת אותו לטיפול רגשי להתמודד עם כל הכעס והפחדים והאכזבה. יש לי אפשרות לטפל בו ברווחה, צריך אישור של האב." על כך השיב האב: "אני לא מאשר." משעה שהודיעה האם שתגיש בקשה מסודרת שכן מדובר בנפשו של הבן השיב האב: "אני יכול כבר לתת את התשובה שלי. אני מכיר את העובדים ברווחה ואני לא חושב שהם יכולים לטפל בילד, זה נזק בלתי הפיך לילד שלי".

האפוטרופוס לדין שהתייצב לדין סיפר שעין "...בחומרים שבתיק בית המשפט, נפגשתי עם המבקשת, נפגשתי עם המשיב, שוחחתי עם הקטין אתמול. מאחר והדין יידחה כרגע לבקשת המשיב אבקש להגיש את עמדת הקטין באופן חסוי ואולי גם את העמדה שלי"

הדין נקבע לדין ליום 14/10/21.

9. טרם הדין צורף לתיק פירוט הודעות מהקטין אל האפוטרופוס לדין וכן דוח סודי לעיני בית המשפט בלבד.

10. כך, עובר לדין ביום 12/10/2021 הוגש מסמך של העו"ס לסדרי דין בו נכתב:

"על פי החלטת כבודו מיום 04/10/2021 "האב יהיה רשאי לראות את הבן במרכז (הקשר) ככל שירצה בכך.

ההחלטה הגיעה לידינו ביום 11/10/2021. יצרנו קשר טלפוני עם האב והילד שלא היה בסמוך לאם. האם סיפרה שהילד מסרב בתוקף לראות את האב, גם במסגרת מרכז הקשר ומבקש שיניחו לו כעת כי אינו מסוגל לפגוש בו.

בשיחה עמנו, הילד היה נסער מאוד, סירב לראות אותו שאל כל הזמן אם הוא חייב לראות אותו, כשהסברנו לו שזו החלטת בית המשפט, אמר שמוכן לראות את אביו ביחד עמנו אך ביקש שנניח לו כעת "לא היום..."

ניסינו לערוך פגישה בין האב לבנו XXX ביום 11/10/2021, לא צלח בעקבות מצבו הרגשי הקשה של XXX וסירובו לראות את אביו. ...ננסה שוב לבדוק אפשרות לפגישה בין האב לXXX ביחד עמנו במרכז



הקשר"

11. עובר למועד הדיון הנדחה הנוסף, הגיש האב באמצעות עורך דין מטעמו תגובה לבקשה. האב בתגובה ארוכה סקר את מערכת היחסים של הצדדים, ניתח את צווי ההגנה שניתנו בין הצדדים, את יחסיו עם הבן וניסה בכל דרך להוכיח את טענתו השזורת בתגובתו שלמעשה מנסה האב לחבל בקשר שלו עם הבן.

בתום פרק זה של התגובה פנה בא כוחו של האב ל"השתלשלות העניינים נשוא הבקשה לצו הגנה" כאשר הקו המנחה והשזור כמובא לעיל כל הנטען על ידי האב אינו אמת פרט לפעילויות משותפות בינו לבין הבן וטען ש "הכל התנהל בצורה תקינה וסדירה עד ליום 13/8/21 - מאז החלה נקודת מפנה ו/או שינוי דרסטי ביחסו של הקטין כלפי האב, אשר כפי שיוכח להלן, מקורו בניכור הורי מובהק". (הדגש בקו תחתיו במקור- מ.ל.). כבר עתה יאמר שהאוקסימורון שבהעלאת טענה זו לא מצאה פתרונה בדברי האב.

לאחר ניתוח הדברים הדגיש האב בתגובתו "כפי שיוכח להלן המסרונים אותם הקטין כאמור שלח לאב הינם בשל ניכור הורי קשה אותו מבצעת האם - אשר התוכן שלהם הם הלכה למעשה אמירות מגרונה של האם, בניגוד לטובתו של הקטין (יהא זה נכון וראוי לעשות הצלבה בין המסרונים אותם שלח לכאורה הקטין לאב לבין המסרונים אותם האם שלחה לאב): (הדגש בקו תחתיו במקור- מ.ל.).

לאחר פירוט המסרונים ונוסחם המדויק גם באופן שעתי קבע האב באמצעות בא כוחו: "עינינו הרואות - לאחר הצלבה בין ההודעות אשר הקטין עוצר שלח לאב, לבין ההודעות אותם האם שלחה לאב באותם ימים כי הקטין מוסת ומנוכר, והלכה למעשה מדבר מגרונה של האם, וכי אין זה מרצונו החופשי שלא לפגוש באביו". (הדגש בקו תחתיו במקור- מ.ל.).

ב'פתרון' הקונסטרוקציה של האב חסר הבסיס שאין הוא מתמודד עמו מה קרה שפתאום לכאורה הבן עבר את אותו אינסטנט ניכור שבאחת ביום 13/8/21 החליט הבן להפוך מנוכר לאב.

כך בהסתמך על הבנתו השגויה, כאמור, שמדובר בניכור הורי סבר שהמינוי "אשר ניתן בתיק זה אינו תואם את צו המינוי שהיה צריך להינתן שכן בתיק זה היה על כבוד ביהמ"ש למנות מומחה לניכור הורי, ולגורמי הרווחה בעיר אילת, אין כל מומחיות לבחון סוגיה זו, כך שמלבד הכשלים שנפלו בו, אין בו כדי לסייע לבית המשפט לגבש החלטה בהתאם לטובת הקטין". (הדגש בקו תחתיו במקור- מ.ל.).

בסיום בקשתו ביקש האב להשית על האב "הוצאות משפט גבוהות ביותר" וקרא לאב לבטל את הבקשה שלפני.



דין מיום 14/10/21 - דין חמישי:

12. לדין התייצב האב עם עורך דינו.

בדין הקריא רוב הזמן את טיעוניו מן הכתב עד שביקשתי לחדול מכך.

פתח דבריו אל בית המשפט היו "אני מאמין שבית המשפט כבר עבר על החומר בתיק" ובהמשך "המדובר בבקשה שהוגשה תחילה כבקשה לצו מניעה, ובעזרתו של בית המשפט הומרה הבקשה לצו מניעה לבקשה לצו הגנה."

כלפי האם טען בא כוחו של המשיב "המדובר בבעלת דין אשר בין במעשה ובין במחדל מגישה פעם אחר פעם בקשות סרק לצווי הגנה, אם כי בלוליינית משפטית ממש, כאשר היא יודעת שדרך המלך להגיש תביעות לשינוי הסדרי שהות או בעניינו של קטין היא באמצעות תביעת משמורת."

בא כוחו של האב שב והפנה להיסטוריה המשפטית שבין הצדדים אך דומה שבכל הטיעון המוקרא ברובו לא הוסף אל טענות האב שנשמעו כבר והועלו כבר על הכתב. בא כוחו של האב הפנה לחלופת מסרונים בין הבן לאב וביקש להסיק מהם על רצונו של הבן לפגוש בו וחבלה ברצון זה של האם.

לאחר שביקשתי מעורך הדין להפסיק להקריא את השתלשלות העניינים לטעמו מן הדף טען עורך הדין:

"לאחר שהוצגו בפני בית המשפט ראיות, וכמו גם תמונות למכביר שצורפו לתיק, בהן הילד מאושר ושמח, אין כל עילה לצו הגנה, לא לפי סעיף 3(1) או (2) לחוק, האישה גם לא ציינה לגבי איזה סעיף חוק הכוונה שלה. כן מפנה לתמ"ש 2136/00 שם נקבע על ידי כב' השופט גרינברג שגם במקרים שהיכוחים מגיעים לצעקות וקללות וטונים גבוהים לא תמיד ניתן... מצטט."

גם האם הפנתה למערכת היחסים בינה לבין האב, העלתה משברים מהעבר, הפרות צווים של האב ואותם מעשים שלהבנתה גרמו אט אט לאי רצונו של הבן לפגוש באב.

האפוטרופוס לדין סיפר בדין:

"אני הגשתי עמדה בתיק, מסרתי למבקשת, דיברתי עם המשיב והוא אמר לי שהוא קיבל את העמדה, אני לא מסרתי לו אותה. זה בתיק בנט."

אני חוזר על מה שאמרתי בעמדה. ניגשתי עם כל אחד מההורים וגם עם הקטין, ועד למועד הגשת



העמדה גם היו לי מספר שיחות טלפוניות עם הקטין כדי לבדוק אם עמדתו השתנתה או לא. עמדתו לא השתנתה והגשתי דוח חסוי לבית המשפט. לדברי הקטין נראה כי הוא חושש מתגובות מסוימות של המשיב במצבים כאלה ואחרים, ונראה כי למשיב יש ציפיות הייתי אומר קצת גבוהות מידי ביחס לגילו של הקטין, ונראה כי נוצר קרע כלשהו ביחסים.

לשאלת בית המשפט האם חשבתי על מנגנון מסוים לאחות את הקרע הזה, אני משיב שאני במפורש כפי שהסברתי בעמדה, אני בהחלט רואה חשיבות רבה מאוד לחידוש הקשר בין המשיב לבין הקטין, גם שזה לטובת הקטין, וזה ללא כל ספק. העניין הוא שלדעתנו חידוש הקשר יכול להיעשות, אני מקווה שזה יכול להיעשות בהתערבות של גורמי הטיפול, זו שאלה שצריך להפנות אולי לרווחה, אני מאמין שיש להם מנגנון ברווחה.

לעת הזו אני חושב שללא התערבות גורם טיפולי מוסמך, הקשר בין המשיב ובין הקטין אני בספק אם הוא עולה בקנה אחד עם טובת הקטין. "

למשמע הדברים העלה המבקש באמצעות בא כוחו טענות כלפי האפוטרופוס לדין אבל בהעדר רלוונטיות כמו גם אי דיוק במובנם לא מצאתי להביאם.

בשולי הדיון אף עלתה שאלת חיסון הבן מפני קורונה. כמו לעניין הטיפול הרגשי לו זקוק הבן בחר האב שלא לתת את הסכמתו וטען " סיכמתי עם המנהלת שכל שבוע היא מתקשרת אליי וכל שבוע אני מאשר לה את זה בהתאם להתפתחויות בשוק. אני לא רוצה לתת הסכמה גורפת."

עוד יש להדגיש שעורך דינו של המבקש ביקש לחקור את האפוטרופוס לדין שכן " איך העובדה שמונה אפוטרופא יחיד מתיישבת עם "לדעתנו", לדעתנו זה דעת רבים. אני חושב שיש מקום לסטות מהמלצותיו בהתאם לטובת הקטין." על כך השיב האפוטרופוס לדין שהוא מתנגד לחקירתו וטען "כשאני אומר "לדעתנו" הכוונה לדעתי האישית"

בתום הדיון ניתנה החלטתי בזו הלשון:

"החלטה תישלח לצדדים.

משהעלה האפוטרופוס לדין תהייה באשר לצו שניתן ולמען הסר ספק, אני מבהיר בזאת שהצו שניתן עומד בתוקפו עד החלטה אחרת. "

13. הליכים לאחר הדיון החמישי:

א. ביום 17/10/21 הוגשה לתיק התייחסות האם לדין ובהחלטתי מאותו יום הודעתי שההחלטה תינתן על סמך החומר שלפני והוריתי על הוצאת המסמך.

עמוד 10



ב. כך, באותו יום הגיש בא כוחו של האב בקשה למתן החלטה.

ג. ביום 20/10/21 הגיש בא כוח האב בקשה נוספת למתן החלטה.

ד. ביום 21/10/21 לאחר ששבתי וקראתי את כל החומר לרבות הדוחות הסודיים מצאתי לפגוש בעצמי את הבן. הפגישה נקבעה ליום 25/10/21 בשעות אחה"צ בהשתתפות העו"ס של יחידת הסיוע הגב' לילה עמר והעוזרת המשפטית שלי.

ה. למחרת ביום 26/10/21 הוגשה בקשה נוספת של בא כוח האב "בקשה בהולה למתן החלטה".

ו. בין לבין הוגש ביום 25/10/21 תסקיר משלים של העו"ס לסדרי דין שתוכנו יובא להלן.

תסקיר מיום 25/10/21:

14. כאמור לתיק הוגש תסקיר של העו"ס לסדרי דין וזה נוסחו:

"אנו מבקשים לעדכן את כבודו, מאז החזרה לעבודה ביום 17.1.2021 (צ"ל 17/10/21-מ.ל.) נערכו ניסיונות נוספים לערוך מפגש בין הבן לאביו במסגרת מרכז הקשר, XXX סירב בתוקף למפגשים. עד שבשיחה האחרונה לא רצה אפילו לשוחח עמנו.

אנו מבינים ללב של XXX כשאת עמדתו אמר לנו ב"לשון בהירה" ומובנת ואנו שוב ושוב חוזרים על אותה שאלה.

בשיחות הטלפון עם האב הוא שב ודרש לראות את בנו, טען שזה לא תפקידנו לדאוג למפגשים ביניהם, זוהי החלטת בית המשפט ואנו חוטאים לתפקידנו. עוד אמר האב שלא הילד מחליט, אמו היא שמסיתה ומחבלת בקשר ועלינו להכריח את הילד. כל ניסיון להסביר לו שאנו לא יכולים "לקחת את הילד בכוח" עלו בתוהו.

שוב לציון כי אין אנו סבורים כי קיים במקרה שלפנינו הסתה/ניכור הורי על ידי האם.

אולי זו הזדמנות פז בשביל האב ל"חשב מסלול מחדש" ולבדוק מה עליו לעשות על מנת להתחבר לבנו ממקום מיטיב ואיכותי. ממקום של משבר אפשר לצמוח, לשנות ולהשתנות. אין לנו ספק שהאב מתגעגע לבנו, אוהב אותו. אך האם הוא רואה את הצרכים של הילד? את הקשיים שלו בקשר עמו? את התנהלותו מול הילד "בעיניים" של XXX?



אנחנו לעולם בעד קשר בין הורים לילדים אך לא בכל מחיר, לא במצב של פגיעה רגשית בילדים.

נוכח מורכבות מערכת היחסים במשפחה שלפנינו אנו שוקלים התייעצות בפורום מורחב יותר של ועדת תסקירים.

אנו ממליצים כעת לאב אולי לנסות לפנות לבנו באמצעות מכתב בו הוא מנסה להתחבר "למקום" ש XXX נמצא בו, להיות אמפטי יותר לבנו"

דין והחלטה:

15. כאמור בהחלטתי נפגשתי עם הבן בנוכחות עו"ס יחידת הסיוע והעוזרת המשפטית שלי. בשיחה שאת תוכנה איני אמור להביא כאן, התרשמתי מילד נבון, אינטליגנטי שמבין היטב את הסיטואציה בה הוא מצוי ולא התרשמתי שהתנהלותו היא פרי לטפול של האם מה שנחזה על ידי האב לפעולות ניכור מטעמה. שפת גופו של הבן בעת העלאת אפשרויות שונות לימדו על התכנסות ולחץ אותן ניסה להדוף הן באומר והן בשפת גופו.

16. אני מבין את הקושי של האב ואף אני כשירותי הרווחה, להם אינו מאמין ומטיל ספק ביכולתם, וכמו האם מאמין בחשיבות הקשר שבין האב לבן. כך, אני נכון לכל פתרון אשר ימנע מהבן את התחושות כפי שעלו ברבדים שונים החל משירותי הרווחה, יחידת הסיוע, ולפני. המחשבה שילד בן כ- 12 יוכל להתמיד עם אותם דברים במעגלים שונים לפני אנשים שונים ובדרך עימותו עם המציאות בדרכים שוות אינה סבירה לשון המעטה, זולת אם זו האמת שלו, הרצון שלו.

חשוב בעיני להדגיש שעם כל הכאב של האב, לעת הזו, עליו להרפות מהלחץ על הבן המכניס את מערכת היחסים שלהם למערבולת בלתי אפשרית ממנה ייצאו הן הבן והן האב נפסדים.

בשעה שהבן יחוש שהוא אינו נתון עוד ללחצים שבעיניו אינם מאפשרים לו להיות במחיצתו של האב סבור אני שיסכים לשוב ולהיפגש עם האב. דומה בעיני שנדרשת לו תקופה של נתק ושקט מהאב על מנת להתחזק ולהיות בעל יכולת לקבל את האב בחזרה לעולמות התוכן שלו ולחלק מחייו. מודע אני לקושי שבקביעה שכזו אך לא אחת על מנת להגיע לדרך המיצוץ ראוי לאמץ קיצון.

17. רגשות הבן אינם כתוצאה מניכור הורי או הסתה של האם.

18. כך, יש לי אמון מלא באפטרופוס לדין ובדברים שהביא לעיוני בכתב ובעל פה.



19. בעת זכייתה של הסופרת טוני מוריסון בפרס נובל לספרות (1993) סיפרה על אישה שחורה בת עבדים שהייתה עיוורת וחכמה. יום אחד ביקרו אותה כמה צעירים נחשים להוכיח ולהוקיע אותה כנוכלת ושאלו אותה על אף עיוורונה "אישה זקנה אני מחזיק ביד ציפור. אמרי לי אם היא חיה או מתה" על כך השיבה הזקנה העיוורת "איני יודעת אם הציפור שאתה מחזיק מתה או חיה, אבל אני יודעת שהיא בדיך... האחריות שלך".

בסיפור זה ביקשתי להמשיך לאב שהעמיד שלו ושל בנו 'הציפור' הוא בידיו, באחריותו. ראוי ונכון שיקשיב למומחים ולבית המשפט שרוצים בטובת הקשר עם בנו ויפנה לייעוץ פרטני אישי על מנת שיוכל לחדש הקשר שלו עם הבן.

20. המשך הזעקה שכולם טועים והתעמתות ישירה שלו עם הבן על מנת שזה יגיד לו שהוא אינו רוצה לראותו תהווה, להבנתי, לנתק בל ניתן לאיחוי.

21. בשולי החלטה זו אעיר שהא חלק על היכולת להרחיקו מבנו במסגרת הליך זה מה שנתפס בעיניו כשינוי הסדרי שהייה "מטרות זרות" (ס' 73 לתגובתו) וכן ש"עצם העובדה שבין זוגות שוררת מתיחות לרבות ובפרט עקב סכסוכי גירושין (בנדוננו משמורת), אינה בפני עצמה מהווה עילה להרחקה" (ס' 74 לתגובתו). בשתי קביעות אלו דומה שהאב מחמיץ את כל העניין ואינו מבין שלא בת זוגו לשעבר היא בת פלוגתא לו אלא בנו. היבט נוסף שראוי ויובא הוא שבשים לב להליכים השונים: עמדת שירותי הרווחה לאחר שנפגשו עם הנוגעים בדבר והשיחות שקיימו לרבות עם הבן, האפוסטרופוס לדין שנפגש עם ההורים והבן, ופגישת מותב זה עם הבן לצד העו"ס של יחידת הסיוע יש די בראיות שנלמדו, בעיקר מפי הבן, על מנת שתחשבנה כראיות ברף הראייתי הגבוה הנדרש להליך זה כפי שהעלה האב בתגובתו (ס' 72 לתגובתו).

סוף דבר:

22. בשים לב לאמור אני מורה שבשלב זה יוארך הצו למשך 60 יום מהיום. בפרק זמן זה, אני תקווה, שתתקבל חוות הדעת של וועדת התסקירים, האב יפנה לטיפול כאמור והבן יחוש שיש ביכולתו לחזור למפגשים פתוחים עם האב.

אמנם תקופה של 60 ימים היא תקופה קצרה לגשר על הפער בין האב לבן. יחד עם זאת שקט מצד אחד ומאמץ כן ואמיתי של האב כשהוא מבין שזו הדרך לליבו של בנו ויעשה ללימוד כללים, דרכי חשיבה והתבוננות פנימה יהא בהם, אולי, כדי לגשר על הפער, או לפחות ליצור תחילתו של דיאלוג לביסוס קשר טוב בין האב לבן בעתיד. לדאבה, כל ניסיון אחר, המשך התעלמות מגורמי הטיפול וכוחנות לצורך מפגשים עם הבן בכל מחיר על אף התחושות הקשות של הבן עשויים ליצור נתק בלתי הפיך בין האב לבן וחבל שכך.

אני מבקש לפנות פעם נוספת אל האב ולהבהיר שלאף אחד ממי שעסק בנתק זה בינו לבין בנו (גורמי הרווחה,



אפוטרופוס לדין ובית המשפט) אין כוונה להעמיק הנתק ולהנציחו. נהפוך הוא. קבלת תובנה זו תסייע בלא ספק לבניית דיאלוג רצוי שסופו חידוש הקשר.

23. בתגובתו עתר האב להשית על האם הוצאות גבוהות במיוחד. דומה שכלל זה אמור לחול גם בכיוון ההפוך. יחד עם זאת, חרף התוצאה אליה הגעתי והתמשכות ההליכים לא מצאתי לחייב האב בהוצאות לטובת האם.

24. מתיר פרסום ההחלטה בהשמטת פרטים מזהים.

25. תואיל המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים ולסגור התיק.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ב, 30 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.